

բոյն թովմայի, է յաստուածային իրաւանց։ Արժան է գիտել, ասէ
նա ինքն, եթէ աէրութիւն և իշխանութիւն մուծեալ եղեն ի մարդ-
կային իրաւանց։ այլ բաժանումն հաւատացելոց և անհաւատից է
յաստուածային իրաւանց։

Այսպէս ահա կը կատարէ Մովսէս երկրիս վրայ մարդկանց ընդ-
հանուր պատմութիւնը, սկսելու համար անմիջապէս յետոյ Արքահա-
մու նախահարց սերնդեան երբայական պատմութիւնը, որ և իր ադ-
դին և այս շրջանին մէջ կը մնայ այնուհետեւ։

ԿԵՆՍԱԳՐԱԿԱՆ

ԵԼԻՄԱՆ

Նշանաւոր հնախօսն Շլիման մեռաւ մօտ ատեններս 'ի նափոլի
ուսկից կ'անցնէր 'ի Յունաստան երթալրւ համար։

Ծնած էր յամի 1822, Մէրլէմզուրկ - Շվէրին գաւառին նկւ - բիւ-
քով քաղքին մէջ։ Վաճառականներն եւ ճարտարարուեստական ուս-
մանց միայն զրազած ըլլալով, 'ի սկզբան ջանաց իւր գործը յաջողցը-
նել համեմունք և զեղեր վաճառելով, Բոյց պատահար մը զի՞նքը անկա-
ռող ըրաւ ծանր բեռներ վերցնելու, որով բռնադատուեցաւ ձգել
զվաճառականութիւն, և ի Համապուրկ նաւ մը մտաւ իրրե ծառայ, որ
պիտի երթար 'ի վենեցուելա։ Այս նաւն ալ թէրսէլ կզզւոյն եղերքը
խրեցաւ մնաց։ Շլիման հիւանդացաւ, և Ամսդէրտամի հիւանդանո-
ցին մէջ զրաւեցաւ, և յետ բժշկութեանն, նոյն քաղքին վաճառա-
կանութեան նշանաւոր տեղ մը մտաւ, իւր արուեստին պարտքերը
լիովին կատարելով հանդերձ, անգիտերէն, զազդիերէն, հոլանտե-
րէն, սպանիուերէն, իտալերէն և ուստերէն լեզուները սորվեցաւ, և
ապա 'ի թեթրսպուրկ զրկուեցաւ իրրե ներկայացուցիչ նոյն վաճա-
ռականութեան տան, և հոն ուկաւ ժամանակի մէջ մեծ յաջողու-
թիւն դտաւ։

Իւր պաշտամանց պատճառաւ շատ ճամբորգութիւններ ըրաւ 'ի
Շուէտ, 'ի Տանիմարք, յիտալիա, յեղիպտոս, յլսորիս և 'ի Յու-
նաստան։ Այս ուզենորութիւնք, և յոյն լեզուի ունեցած հմտութիւ-
նըն՝ կամաց կամաց հետաքրքրութիւն մը յառաջ բերին 'ի նմա, և
Հնութեանց զրազելու փափաք մը ունեցաւ, և այն ալ 'ի մասնաւորի
յունական հնութեանց։ Ուստի թողուց վաճառականութիւնը, և ինք-
զինքը բոլորովին տուաւ ուսման և ճամբորգութեան, և յետ պար-
տելու ամէն տեղ, զնաց նաև 'ի Քորֆու, յիթակէ, 'ի Մոռէա, և Փո-
քոն Ասից եղերքը, ուր բոլոր իւր ուշադրութիւնը և քննութիւնքը

գարձուց Հոմերոսի դիւցազանց պատերազմաց հանդիսատեղեաց վրայ։

իւր կնոջը հետ, որ յոյն էր, իրեն ծախքով հարիւր յիսուն գործաւորաց գլուխ կեցած Հիսարլըքի հողը քննեց 1870—1882, և հոն վեց հատ վրայէ վրայ կառուցեալ քաղաքաց հետքերը գտաւ։ Կարծեց որ հին իլիոնի հետքերն ալ գտաւ այն շեղջակուտեալ աւերակաց երկրորդին մէջ։ իւր գտած հնագիտական գանձերը զրկեց ի Պերլին, և հոն ազգագրական թանգարան մը շինուեցաւ անոնցմով, որ այժմ իւր անուամբ կը կոչուի։

Յամի 1876 Միթէնի Ակրոպոլին աւերակներն ալ գտաւ։ յամի 1884 և 1885 Տիրոսինը։ Յամի 1871 յԱթէնս հաստատած էր իւր բնակութիւնը։

Զանազան գրուածոց մէջ նկարագրած է իւր ճամբորդութիւնը և գտածները, և այս գրուածներն կը կոչուին այն քաղաքաց և տեղեաց անուամբ՝ զորս քններ և գտեր է։

ՕԳՏԱԿ ՖԷՇԵ (1821—1890)

Օգտաւ Ֆէօյէ մեռաւ 1890 գեկտեմբեր 10ին։ Եթէ յիրաւի գրական աշխարհն կորանցուց իւր նշանաւոր ներկայացուցչաց մին, այլ և հոգեռորականն պէտք է պատուէ այս ՚ի հոր իջած անձը՝ իրքն իւր արիասիրտ պաշտպանաց մին։ Անտարակոյս Օգտաւի երկասիրութեանց մէջ կան շատ պարաւելի կտորներ, վասն զի անոնց մէջ կենաց ամենայն գժուարին և անտանելի զրից և պարագայից լուծումն կու տայ անձնասպանութեան վարդապետութեամբ։ և այս բանս առանձինն կերպով կը տեսնուի Այրի (Veine) Պատիշ Արուեստացորդի (Honneur d'artiste) կոչուած գրոց մէջ բայց ասոր փօխարէն, երբ նիւթապաշտութեան և անոր վտանգաց գէմ կը խօսի՝ յայտնի կերպով կը տեսնուի անոր եռանդն և համոզումը Աստուծոյ գոյութեան, հոգւոյ աննիւթականութեան և անմահութեան և աղօթից զօրութեան վրայ։ Բաւական է իրեն երկու զիխաւոր գործերը Սիրիլլայ (Sibylle) և Մեռեալն (la Morte) կարդալ, տեսնելու համար թէ ինչպիսի այրական և գրեթէ քրիստոնէական ձիրքեր կան անոնց մէջ։ Այսպիսի երկասիրութեանց հեղինակն պէտք էր քրիստոնէարար մեռնէր։ և յիրաւի մեռաւ լի երախտագիտութեամբ գրկելով զքահանայն՝ որ Աստուծոյ կողմանէ իրեն թողութիւն տալու եկած էր։

Ֆէօյէի գրուածոց վրայ դիտողութիւններ ընելէն առաջ, կը փաքինք հետեւեալ դէպքը պատմել։